

δημοσιεύη ἐκάστοτε, θέτων ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὰ ὄμματα τῆς κοινω-
νίας, τὴν λειτουργίαν καὶ τὰ πορίσματα τοῦ ἰδρύματός του. Ἐκ τῆς
λεπτομεροῦς στατιστικῆς ταύτης, ἐν ἣ ἴσως εὐγλώττως ὀμιλοῦν οἱ
ἀριθμοὶ καὶ τὰ πράγματα, καταφαίνεται ὅτι ἐπὶ 209 κατὰ τὸ χρο-
νικὸν αὐτὸ διάστημα σοβαρῶν ἐγχειρήσεων, ἐξ ὧν αἱ 194 ἐπὶ γυναι-
κῶν, αἱ ἰάσεις ἀνῆλθον εἰς 97 $\frac{1}{2}$ τοῖς ἑκατόν.

Δικαίως ὅθεν ἡ Κλινικὴ τοῦ κ. Μωρέττη, ὑπὸ τοιαύτας ἐγγυήσεις
καὶ μὲ τοιαῦτα ἐφόδια λειτουργοῦσα, κατακλύζεται ἀπὸ πρώτας
μέχρι βαθείας νυκτὸς ἀπὸ πυκνὴν πελατείαν, οὐ μόνον ἐκ τῆς πρω-
τευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Αἰγύ-
πτου, Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἕξω Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν μικροσκοπικὸν βαπτιστικὸν μου

ΚΛΕΩΝΑ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΝ

[ὅταν ἐβγαλε τὸ πρῶτο δόντι

ἜΤΣΙ λοιπόν, σιὸρ Κλέων; Εἶν' ἀλήθεια τῶντι,
πῶς ἐβγαλες νωρίς-νωρίς τὸ πρῶτο δόντι
καὶ βιάζεσαι ν' ἀφήσης γρήγορα, φαφούτη,
τὸ γάλα καὶ τὸ μπιμπερὸ καὶ τ' ἀραρούτι,
γιὰ νὰ ριχτῆς ἠρωϊκὰ στῆς κατσαρόλες,
στῆς κοτολέττες, στὸ ῥοσμίφ, καὶ στῆς μπριτσόλες;
Μπράβο! καλὰ τὸ σκέφθηκες! τί τάχα ἀξίζει
νὰ ζῆ, μαθές, κανεὶς χωρὶς νὰ μασσουλίζῃ;
Ἐμπῆκε, βλέπω, ὁ πονηρὸς βαπτισμιὸς μου
μέσ' στήν οὐσία καὶ τὸν σκοπὸ εὐθύς τοῦ κόσμου·
ἦγουν πῶς μιὰ μονάχ' ἀλήθεια βασιλεύει:
νὰ τρώῃ κανεὶς γερὰ καὶ νὰ χωνεύῃ!
Καὶ μὴν ἀκοῦς τῶν ποιητῶν τῶν χαζῶν
γιατὶ κι' αὐτοὶ—γιὰ νὰ ἐμπνευσθοῦνε—πρῶτα τρῶνε·

κι' ἐγώ, γιά νά στά πῶ ἐδῶ ἀράδα-ἀράδα,
 κατέβασα μία καλή μακαρονάδα !
 Τρῶν κ' οἱ δασκάλοι κ' οἱ ὑπουργοί· τρῶν οἱ παπάδες·
 τρῶν κ' οἱ ἀρχιμανδριῖτες, διάκοι, δεσποτάδες —
 — αὐτοὶ δὰ εἶν' θαρρῶ ποῦ μέσ' στά «πάτερμά» τους
 πρῶτα βλογοῦν τὰ γένεια τους καὶ τὴ κοιλιά τους,
 καὶ κρύβουνε καμμιὰ φορὰ στά φαρδομάνικα
 τὰ ῥέστα ἀπὸ ψητά, τυριά, ζαμπόν, λουκάνικα.
 Τρῶνε κ' οἱ βασιλειάδες, κ' οἱ Σουλτάνοι,
 τοῦτοι δὰ εἶνε ποῦ κανεῖς δὲν τοὺς προφτάνει·
 τρῶνε καὶ οἱ γιατροὶ καὶ οἱ καθηγητάδες
 — καὶ τοῦτοι φαταούληδες, σωστοὶ φαγάδες,
 ποῦ ὅταν φᾶνε τὸν περίδρομο, ἂν δὲν σφάλλω,
 τρώγονται μεταξύ τους ! τρώει ὁ ἓνας τὸν ἄλλο ! —
 Ἐμπρὸς λοιπόν, εἰς ἔργον καὶ τῆς δυὸ μασσέλες !
 καὶ μὴν πιστεύης τῶν κουτῶν τῆς παπαρδέλλες·
 βγάλε τοὺς *τραπεζίτες*, τὰ *σκυλοδοντά* σου,
 βγάλε καὶ τοὺς *κοφτηῆρες* καὶ τὸ *φρονιμίτη*,
 καὶ ρίξου 'ς ὅ,τι βρῆς φαγώσιμο μπροστά σου,
 νὰ μὴν ἀφίσης πιάτο ἀπάστρευτο στὸ σπίτι !
 Γιατὶ — πῶς νὰ στὸ κρύψω, βρὲ παιδί μου ; —
 στὸ λέω ὀρθὰ κοφτὰ καὶ μὲ ντροπὴ μου :
 Οὐὐ' ἡ σοφία τοῦ κόσμου ἡ παινεμένη
 ἐκεῖ κατασταλάζει : στὴν παραδαρμένη !
 περνάει ἀπ' τ'ἀντερά μας βράδυ — μεσημέρι,
 καὶ βγαίνει ἐκεῖ... ποῦ ξέρω, ξέρεις, ξέρει !..

(Κων/λεις, 25 Μαρτίου)

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ